

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a Mgr. Olgy Zimové v právní věci

žalobce: **N. H. Q.**, nar. X
zastoupen JUDr. Bc. Marcelou Lafek, advokátkou
se sídlem Národní 416/37, Praha 1

proti

žalovanému: **Generální konzulát České republiky v Drážďanech**
se sídlem Erna-Berger-Strasse 1, Drážďany-Neustadt, Spolková republika
Německo

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v neposkytnutí termínu k podání žádosti o zaměstnaneckou kartu z důvodu pozastavení registrace

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

1. Žalobce se žalobou ze dne XXX, podanou u Městského soudu v Praze téhož dne, domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v neposkytnutí termínu podání žádosti o zaměstnaneckou kartu z důvodu pozastavení registrace. Tvrdil, že usiluje o vydání zaměstnanecké karty na území ČR, oprávněně pobývá na území Maďarska po dobu delší než 2 roky, proto je místně příslušným pro přijetí jeho žádosti Generální konzulát České republiky v Drážďanech (GK). V souladu s pokyny na úřední desce a webových stránkách Generálního konzulátu se jeho právní zástupkyně pokusila dne 1. 10. 2025 žalobce k podání žádosti marně zaregistrovat stanoveným postupem, tedy zasláním registračního e-mailu na adresu Dresden.Employment@mzv.gov.cz. Dne 13. 10. 2025 byla do e-mailové schránky doručena odpověď *Dobrý den, z důvodu momentálně plné kapacity vízového centra Generálního konzulátu České republiky v Drážďanech je aktuálně pozastavena registrace k podání žádosti o zaměstnaneckou kartu. O termínu obnovení registrace budeme informovat v nejbližší době na webových stránkách Generálního konzulátu České republiky v Drážďanech. Děkujeme za pochopení.*
2. K tomu žalobce poukázal na informace uveřejněné na webových stránkách a úřední desce GK, dle kterých je podmínkou podání žádosti e-mailová registrace. Proto se o registraci za účelem podání žádosti o pobyt pokoušel, termín žádosti mu však přidělen nebyl s tím, že je *naplněna kapacita správního orgánu*. Takový důvod je dle žalobce nepřipustný, pravidla pro registraci k osobnímu podání ani zákon o pobytu cizinců jej nepřipouští (poznámka soudu: zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců – ZPC). Současně není možné takový důvod akceptovat i proto, že v případě převisu poptávky na nabídku termínu podání má správní orgán možnost zavést náhodný prvek výběru žadatelů, kterým bude podání umožněno. Odmítnutí stanovení termínu je tak libovůli správního orgánu bez opory v zákonném ustanovení, a tedy porušením práva na přístup ke správnímu orgánu dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (Listina), a současně porušením zásady, že stát smí činit pouze to, co mu výslovně umožňuje zákon. Popsaný postup žalovaného je též v rozporu s dřívější judikaturou správních soudů a zasahuje výrazným způsobem do jeho veřejných subjektivních práv a základních práv.
3. Žalobce odkázal na čl. 36 odst. 4 Listiny a zdůraznil, že každý cizinec má právo podat žádost o pobyt a zákon stanoví podmínky a podrobnosti, které přitom musí dodržet a musí je zaručovat. GK postupoval bez zákonného podkladu a na základě pouhého vlastního usuzování o nedostatečné kapacitě brání žalobci uplatnit mu jeho Listinou zaručená práva. Takový postup je protiústavní.
4. Dále žalobce poukázal na § 169f ZPC a citoval z něj. Namítal, že pokud žalovaný vyžaduje předchozí sjednání termínu, je povinen uveřejnit na své úřední desce a internetových stránkách konkrétní postup. A pokud vyžaduje splnění předchozího objednání a k tomu stanoví, že je zapotřebí objednat se zaslání e-mailové zprávy, pak nemůže na e-mailovou zprávu zaslou v souladu s takovými pravidly reagovat tak, že termín neposkytne s odůvodněním, že byla údajně překročena kapacita úřadu a termíny proto nejsou poskytovány. Současně nelze za transparentní považovat neurčité vyjádření *o termínu obnovení registrace budeme informovat v nejbližší době na webových stránkách Generálního konzulátu České republiky v Drážďanech*.
5. Dle žalobce nemají být správní orgány nedobytné jako Kafkův zámek. Proces, který má vést k vyřízení požadavku podatelů, má být efektivní a transparentní, nikoli nepropustný a tajemný. Podmínky zásahové žaloby považoval za splněné.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

6. Žalobce žádal, aby soud vyslovil, že neposkytnutí termínu podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty z důvodu pozastavení registrace k podání žádosti ze strany GK České republiky v Drážďanech bylo nezákonným zásahem.

Vyjádření žalovaného a replika žalobce

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že je GK ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 150/2017 Sb., o zahraniční službě (zákon o zahraniční službě) organizačním útvarům Ministerstva zahraničních věcí (MZV). Uvedl, že skutkový popis událostí, jak jej popsal žalobce, je pro něj nesporný a shrnul jej.
8. Nad rámec skutkového děje uvedeného v žalobě žalovaný uvedl, že e-mail se žádostí o stanovení termínu k podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty zaslal žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně dne 1. 10. 2025 (žádost). Odpověď GK byla žalobci zaslána dne 13. 10. 2025. V odpovědi žalovaný uvedl, že je z důvodu momentálně plné kapacity vízového centra GK Drážďany aktuálně pozastavena registrace k podání žádosti o zaměstnaneckou kartu a že o termínu obnovení registrace bude vízové centrum v nejbližší době informovat. Dne 3. 11. 2025 byla žalovanému doručena do datové schránky žádost o vydání zaměstnanecké karty společně se žádostí o upuštění od povinnosti osobního podání dle § 169d odst. 3 ZPC s podpůrnými doklady, skenem cestovního dokladu a pobytové karty v Maďarsku. Tuto žádost žalobce zdůvodnil zejména skutečností, že by bez e-mailové registrace nebyl vpuštěn do prostor GK a nebylo by mu umožněno podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Žalovaný žádosti o upuštění od povinnosti osobního podání nevyhověl a řízení zastavil (usnesení ze dne XXX, č. j. XXX). O tom byl žalobce uvědoměn prostřednictvím své právní zástupkyně dne 24. 11. 2025 do datové schránky. Dne 4. 12. 2025 bylo GK doručeno odvolání žalobce proti tomuto usnesení s tím, že odmítnutí poskytnutí termínu v důsledku naplněné kapacity správního orgánu bylo porušením práva žalobce na přístup ke správnímu orgánu dle čl. 36 odst. 1 Listiny. GK nevyužil možnosti autoremedury a postoupil odvolání dne 5. 12. 2025 k rozhodnutí, ve stejný den o tomto postupu informoval právní zástupkyni žalobce.
9. K žalobním důvodům žalovaný uvedl, že případ žalobce nenaplňuje definiční kritéria zásahové žaloby dle § 82 s. ř. s. ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, a z rozsudku citoval. Žaloba nesplňuje první, druhou ani třetí kumulativní podmínku, neboť nedošlo k zásahu do práv žalobce, a to ani nepřímému, a jednání žalovaného nebylo nezákonné. K tomu poukázal na § 169 odst. 1 ZPC a povinnosti žadatele dle § 169f odst. 1 ZPC s tím, že sjednání termínu k podání žádosti probíhá na GK z důvodu transparentnosti a zachování spravedlivého přístupu výhradně prostřednictvím e-mailu. Aby bylo možné termín podání žádosti stanovit, je každý žadatel povinen zaslat registrační e-mail dle pravidel uvedených na úřední desce a webové stránce GK. Samotná registrace se s ohledem na počet žádostí o termín realizuje prostřednictvím dvou e-mailových schránek určených zvlášť pro žádosti o vydání zaměstnanecké karty a zvlášť pro ostatní účely pobytu. Ve smyslu § 169d odst. 3 ZPC může ZÚ v odůvodněných případech od povinnosti osobního podání žádosti upustit, pokud současně s doručením žádosti cizinec doloží důvody pro upuštění od povinnosti osobního podání. GK seznal, že žalobce nesplňuje podmínky upuštění od povinnosti osobního podání a jeho žádosti nevyhověl. Přezkum tohoto rozhodnutí je předmětem samostatného řízení.
10. Dále žalovaný konstatoval, že do poloviny roku 2025 obdržel každý žadatel o vydání zaměstnanecké karty, který splnil při e-mailové registraci stanovená pravidla, termín
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

k podání žádosti. Ve druhé polovině roku byl zaznamenán prudký a neočekávaný nárůst počtu žádostí o stanovení termínu pro podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty až do té míry, že poptávka po termínu podstatně převýšila kapacitu GK. Termíny určené pro přijetí žádosti o vydání zaměstnanecké karty byly během krátké doby do konce září 2025 zaplněny až do konce ledna 2026.

11. Pokus o registraci, jehož provedení žalobce dokládá ke dni 1. 10. 2025, byl proveden v souladu s pravidly na úřední desce a webových stránkách GK, nicméně v době, kdy poptávka dosahovala svého vrcholu. GK byl v termínu žalobcovy registrace navíc zcela vytížen přípravou zajištění a průběhu voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, což způsobilo krátkodobé, pouze několikadenní, prodloužení ve vyřizování vysoké poptávky po udělení termínu k podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty, během kterého GK hledal řešení neočekávané situace. O dočasném pozastavení registrace k tomuto podání informoval GK na úřední desce a webových stránkách dne 13. 10. 2025. Toho dne byly všichni žadatelé o vydání zaměstnanecké karty, kteří zaslali registraci po naplnění kapacity byl GK Drážďany do ledna 2026, vyzoomění o momentálně plné kapacitě s informací, že o termínu obnovění registrace je bude zastupitelský úřad informovat v nejbližší době.
12. Z vyjádření žalovaného dále vyplynulo, že organizační opatření vyvolané vysokým počtem registrací spočívalo v tom, že byl nucen příjem žádostí o registraci k podání žádosti o zaměstnaneckou kartu dočasně pozastavit a vytvořit na novou situaci adaptovaný systém objednávání založený na náhodném prvku. O dočasném pozastavení registrace informoval na úřední desce a webových stránkách dne 13. 10. 2025. Přizpůsobení fungování náhlé, vysoké poptávce po termínech pro vydání zaměstnanecké karty a přechod na nový objednávací systém byl technicky, organizačně i časově náročný. I přesto se podařilo již na počátku listopadu 2025 nový způsob registrace k těmto žádostem vytvořit. Dne 6. 11. 2025 byla informace o tom zveřejněna na úřední desce a webových stránkách GK Drážďany, a to včetně detailního popisu postupu registrace založené na náhodném prvku a počtu přijímaných žádostí v únoru 2026. Všichni žadatelé tak měli stejnou možnost se daným způsobem k podání žádosti registrovat. Žalobce podal dne 1. 10. 2025 platnou registraci k podání žádosti. Ta byla dne 13. 10. 2025 odmítnuta z důvodu dočasněho zahlcení kapacit: Přechod na nový systém registrace nastal již dne 6. 11. 2025. Jakkoli žalobce odmítnutí vlastní registrace nijak nezavinil, dočasné pozastavení registrací bylo na straně GK nezbytné pro přechod na nový systém. Žalobce jako žadatel byl o důvodech odmítnutí včas informován a nový systém registrace byl spuštěn v časovém horizontu, který nelze hodnotit jako odepření přístupu ke správnímu orgánu.
13. K tomu žalovaný poukázal na § 169f odst. 3 ZPC a citoval z něj. Měl za to, že pokud tedy v průběhu září 2025 byly obsazeny termíny pro podání žádostí až do ledna 2026, bylo GK zřejmé, že poptávku nebude schopen uspokojit. Ode dne 29. 9. 2025 tak přestal přidělovat další termíny a začal intenzivně pracovat na přechodu na nový systém právě s využitím náhodného prvku (nový systém), který se podařilo spustit dne 6. 11. 2025.
14. K námitce žalobce, že je takové porušení přijímání žádosti je nezákonné a naplnění kapacit správního orgánu jako důvod nepřipustné žalovaný uvedl, že žalobcovy požadavky na správní orgán (SO) jsou nepřiměřeně přísné. Pokud za popsané situace žalobce v zásadě navrhuje, že měl SO přejít na systém s využitím náhodného prvku bez přerušování, je takový požadavek nepřiměřený, protože se dramatické navýšení poptávky nedalo nijak předvídat. Zároveň není přechod na systém s využitím náhodného prvku banální či jednoduchý, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

jej bylo možné uvést v život v řádu dní. K nadměrné vytiženosti GK navíc přispěla organizace voleb s novou agendou korespondenční volby.

15. Žalovaný měl za to, že zákon ani ústavně zakotvenou zásadou legality nepřekročil, neboť se s nepředvídatelným nárustem žádostí o termín podání žádosti vyrovnal v řádu týdnů. Metaforu Kafkova zámku považoval za zjevně přepjatou a nepřiléhavou. Podmínky registrace termínu žádosti shledal transparentními po celou dobu jejich platnosti. V „krizových“ třinácti dnech, po které byl žalobce ponechán bez zprávy o dalším postupu, nespatřuje nic tajemného. Žalovaný se k nenadálému přebytku postavil racionálně a pragmaticky a v relativně krátkém časovém období dokázal systém adaptovat na systém s využitím náhodného prvku výběru.
16. Krom toho se žalovanému nabízel „bezpracný“ postup, kdy by udělování termínu nepřerušil, v registraci termínů pokračoval systémem tzv. nekonečné fronty a uděloval termíny dále do roku 2026, možná i do roku 2027. Následně by vstoupila v účinnost od 1. 1. 2026 novela nařízení vlády č. 220/2019 Sb. (nařízení vlády), která podání žádosti o zaměstnaneckou kartu, jíž lze podat na GK Drážďany, pro široké skupiny žadatelů včetně žalobce podstatně omezuje. Všechny takto udělené termíny k podání žádosti po 1. 1. 2026 by tak musely být v souladu s § 169h odst. 3 ZPC zrušeny pro nepřijatelnost žádosti. Takovým postupem by tedy žalovaný bez přerušení dále registroval žadatele, ve výsledku by ovšem všem žadatelům, kterým by termíny podání byly takto přiděleny (na období po 1. 1. 26), musely být tyto následně zrušeny, resp. podané žádosti by byly nepřijatelné. I v tomto smyslu nemohlo být přerušením registrace zasaženo do práv žalobce, protože termín podání žádosti na základě registrace z 1. 10. 2025 by připadl na únor 2026 a musel by tak či onak být zrušen pro a priori nepřijatelnost žádosti podle § 169h odst. 3 ZPC.
17. Žalovaný měl za to, že si vybral ze dvou variant postupu tu správnou a tedy jeho postup nebyl nezákonný. Zmocnění dle § 169f odst. 3 ZPC je určeno pro situace z povahy věci mimořádné a nepředvídatelné. Požadavek žalobce, aby jej žalovaný využil bez jakékoliv prodlevy je nepřiměřený a neoprávněný.
18. Dle žalovaného nebyla žalobci způsobena žádná újma na právech. Žalobce se sice platně zaregistroval k podání žádosti o zaměstnaneckou kartu a bez jeho zavinění mu nebyl na základě této registrace ani přidělen termín, ani nebyla jeho žádost slosována za účelem využití náhodného prvku výběru. Žalovaný pouze dne 13. 10. 2025 žalobci oznámil, tedy 13 dní od zaslání registrace, že jsou jeho kapacity dočasně naplněny, registrace pozastaveny a že o obnovení bude informovat na svých internetových stránkách. To se také následně stalo dne 6. 11. 2025. Dle žalovaného žalobce nebyl svého práva na přístup ke správnímu orgánu dle čl. 36 Listiny zbaven, a ani omezení, spočívající v tom, že se musel znovu zaregistrovat, nedosahuje intenzity, kterou by bylo možné považovat za přímé zkrácení žalobcových práv.
19. Žalovaný trval na tom, že pozastavení registrací bylo opatřením, které bylo přiměřené, dočasné, uplatněné nediskriminačně a transparentně komunikované a nebylo tedy nezákonným zásahem.
20. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.
21. V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrval na svém stanovisku a odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 19 A 36/2025-45. Podotkl, že organizaci voleb vyhlášených 90 dní dopředu nelze považovat za překvapivou a náhlou. GK neposkytoval termín od 1. 10. 2025 přesto, že na jeho úřední desce byla nadále vyžadována registrace v podání žádosti. Na

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

den 24. 11. 2025 bylo stanoveno první umožnění podávání žádostí o registraci, výběr potenciálních žadatelů měl být dle tvrzení GK založen na náhodném prvku. Dne 1. 12. 2025 byl úspěšným žadatelům oznámen termín k podání žádosti. Dne 16. 12. 2025 byl těmto úspěšným žadatelům rozeslán e-mail s oznámením. Dále žalobce poukázal na důvodovou zprávu k nařízení vlády dostupnou ze zde uvedené internetové adresy. Měl za zřejmé, že nařízení vlády bylo přijato v kooperaci a na základě informací od GK. Stanovení možnosti požádat o registraci dne 24. 11. 2025 a poskytnutí termínu dne 1. 12. 2025 tak bylo jen pokusem o formální naplnění zákonnosti ve smyslu rozsudku NSS č. j. 5 Azs 234/2018-43, a z tohoto rozsudku citoval. Žalovaný tak jen zdánlivě naplnil požadavky implicitně obsažené v tomto rozsudku NSS, kdy v době dvou měsíců formálně obnovil možnost podání (alespoň podání žádosti o registraci), fakticky však nebylo smyslem skutečně umožnit alespoň některým žadatelům podat jejich žádosti, ale pouze „zabránit“ žadatelům splnit podmínky pro upuštění od povinnosti osobního podání z důvodu závažných provozních problémů na straně konzulátu. Pokud by GK vyčkal do účinnosti novely nařízení vlády, pak by riskoval, že období 3 měsíců, po které by nebylo žadatelům umožněno podat žádosti, by mohlo být soudy posuzováno již odlišně oproti jednomu měsíci případně citovaného rozhodnutí.

22. K tomu žalobce upozornil, že v době odmítnutí žádosti o registraci nebylo vůbec zřejmé, kdy a zda nastalá situace pomine. Nebylo tedy ve smyslu citovaného rozsudku dopředu stanoveno, kdy dojde k obnovení činnosti konzulátu.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

23. Nařízené ústní jednání dne 25. 3. 2026 se konalo v nepřítomnosti žalobce a jeho zástupkyně, která podáním ze dne 14. 3. 2025, došlým soudu téhož dne, žádala, aby soud řízení přerušil, neboť podala kasační stížnost proti rozsudku v obdobné věci (č. j. 10 A 190/2025-34). Pro případ, že by soud řízení nepřerušil, žádala o odročení ústního jednání z důvodu dovolené trvající do 30. 3. 2025 s tím, že žalobce požaduje její osobní přítomnost u jednání soudu. Soud její žádosti na přerušení řízení nevyhověl, neboť podání kasační stížnosti v obdobné věci nepovažoval za důvod pro postup dle § 48 odst. 3 s. ř. s., a to i proto, že se jedná o žalobu ve věci nezákonného zásahu, k jejímuž projednání soud dle § 56 odst. 3 s. ř. s. přistupuje přednostně. O tom zástupkyni žalobce soud zpravil sdělením ze dne 18. 3. 2026, došlým do DS zástupkyně žalobce téhož dne. Dne 19. 3. 2026 pak pro úplnost soud zástupkyni žalobce uvědomil o tom, že ve věci bude jednáno. Soud setrval na termínu nařízeného ústního jednání, neboť zástupkyně žalobce důvod své omluvy z jednání nijak nedoložila, ústní jednání přitom bylo nařízeno na základě pokynu soudkyně ze dne 19. 2. 2026, předvolání bylo doručeno do DS zástupkyně žalobce téhož dne. Zástupkyně žalobce tak měla dostatečný časový prostor upozornit soud na kolizi s termínem tvrzené dovolené a požádat o jeho odročení, to se ale nestalo. Zástupkyně žalobce tak učinila až výše zmíněným podáním s žádostí o přerušení řízení a to právě ve vazbě na (ne)vyhovění tomuto návrhu soudem, důvod omluvy však nijak neosvědčila. Soud proto důvod pro odročení nařízeného ústního jednání neshledal a jednal v nepřítomnosti žalující strany (obdobně rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2022, č. j. 1 As 7/2022 – 33).
24. Zástupce žalovaného při jednání uváděl obdobně jako ve vyjádření k žalobě. Poukázal na to, že byly u zdejšího soudu podány celkem čtyři žaloby v obdobných věcech. Uvedl, že doba, po kterou trvalo neumožnění registrace, není tak dlouhá, aby bylo zasaženo do práv žalobce. K replice žalobce ze dne 7. 2. 2026 a jeho poukazu na rozsudek zdejšího soudu ve věci sp. zn. 19 A 36/2025 zdůraznil, že se nejedná o skutkově obdobnou věc, neboť v tamní Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

věci byly jiné strukturální důvody, kdy podstatou byla otázka, zda je zastupitelský úřad v Tchaj Pej kvalifikován pro podání žádosti ve smyslu § 169f odst. 3 ZPC, navíc byla doba delší, téměř jeden rok. Věc se nachází u NSS, neboť podal kasační stížnost.

25. K svému poukazu na volby do Poslanecké sněmovny a z toho vyplývající povinnosti zastupitelského úřadu ve vyjádření k žalobě vysvětlil, že ve věci žalobce došlo ke kombinaci dvou událostí, tedy nenadálého zahlcení zastupitelského úřadu žádostmi, a organizací voleb, přičemž zahlcení žádostmi nebylo možné předvídat. Proto se snažil situaci vyřešit a přistoupil ke změně systému prostřednictvím náhodného prvku, jak mu umožňuje zákon. Doba potřebná pro znovuoobnovení činnosti zastupitelského úřadu v tomto ohledu trvala jeden měsíc a šest dní.
 26. K rozsudku NSS ve věci sp. zn. 5 Azs 234/2018, na který poukazovala zástupkyně žalobce, přiblížil skutkové okolnosti tamní věci s tím, že NSS považoval lhůtu jeden měsíc za přijatelnou. Uvedl, že má žalobce vlastně za to, že žalovaný nemá žádný prostor, jak se se zvýšenou poptávkou vypořádat. Žalovaný je přitom vázán platnou a účinnou právní úpravou. Žalobce směřuje vládu a žalovaného do jednoho subjektu. Je pravdou, že návrh novely vládního nařízení vzešel od žalovaného, ten ale nemá vliv na rozhodování vlády.
 27. K argumentaci žalobce, že mu nebylo zřejmé, kdy situace pomine zástupce žalovaného uvedl, že to nebylo zřejmé ani žalovanému, neboť se tak stalo nenadále. Jednalo se o mimořádnou událost.
 28. Soud provedl důkaz spisovým materiálem žalovaného při vědomí toho, že skutkový stav není mezi stranami sporný. Obsah listin, které jsou součástí spisové dokumentace předložené žalovaným je žalobci znám a nijak je nezpochybnil, nestalo se tak ani v replice k vyjádření žalovaného, kde tento shrnul i pro něj nesporný skutkový stav.
 29. Při posouzení věci tak soud vyšel ze skutkového stavu, jak byl popsán v podáních obou stran sporu, a obsahu spisového materiálu. Z nich se podávají tyto podstatné skutečnosti:
 - žalobce dne 1. 10. 2025 prostřednictvím své právní zástupkyně zaslal žalovanému registrační e-mail se žádostí.
 - dne 13. 10. 2025 byla žalobci žalovaným doručena odpověď, že jsou momentálně plné kapacity vízového centra GK Drážďany, proto je aktuálně pozastavena registrace k podání žádosti s tím, že o termínu obnovení registrace bude vízové centrum v nejbližší době informovat.
 - dne 6. 11. 2025 byla na úřední desce a webových stránkách žalovaného zveřejněna informace o novém způsobu registrace založené na náhodném prvku s detailním popisem postupu egistrace (poznámka soudu-uvedené je soudu známo též z rozhodovací činnosti a je rovněž veřejně dostupné na https://web.archive.org/web/20251117011808/https://mzv.gov.cz/dresden/cz/viza_visas/vizove_centrum_drazdany/objednat_se/index.html).
 30. Podle ustanovení § 169d odst. 1 ZPC v rozhodném znění *žádost o udělení dlouhodobého víza, s výjimkou diplomatického nebo zvláštního víza, žádost o prodloužení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území a žádost o vydání povolení k dlouhodobému, přechodnému nebo trvalému pobytu je cizinec povinen podat osobně.*
 31. Podle ustanovení § 169f odst. 1, 2, 3 téhož zákona *zastupitelský úřad může stanovit, že žadatel je povinen si předem sjednat termín osobního podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo*
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu, a to pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána, způsobem, který zastupitelský úřad zveřejní na své úřední desce a na svých internetových stránkách. Podle odstavce 2 je-li to nezbytné za účelem zamezení zneužití systému sjednávání termínů osobního podání žádosti podle odstavce 1 a podle místních podmínek, zastupitelský úřad může stanovit, že sjednání termínu osobního podání žádosti podle odstavce 1 předchází povinné objednání. Způsob povinného objednání uveřejní zastupitelský úřad na své úřední desce a na svých internetových stránkách. Podle odstavce 3 v případě, že počet objednávek ke sjednání termínu osobního podání žádosti převyší počet termínů daných kapacitou zastupitelského úřadu, budou objednávky ke sjednání termínu osobního podání žádosti vybrány způsobem založeným na náhodném prvku.

32. Podstatou sporu je posouzení, zda neposkytnutí termínu žalobci k podání žádosti, tedy neumožnění registrace této žádosti žalovaným po dobu od 1. 10. 2025 do 6. 11. 2025 (rozhodné období) bylo nezákonným zásahem či nikoli.
33. Soud k tomu připomíná rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2024, č. j. 1 Azs 43/2024-50, dle kterého podmínky stanovené zastupitelskými úřady nemohou být *svévolné, nepředvídatelné a na první pohled nesplnitelné*. NSS se k obdobné problematice vyjádřil již dříve svým rozšířeným senátem v rozsudku ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016-52, kde uvedl *je na veřejné správě, jakým způsobem "technicky" uspořádá vyřizování žádostí o nejrůznější pobytová oprávnění tak, aby byla schopna je za přiměřených nákladů zvládat. Musí však v každém případě umožnit žadatelům takové žádosti v přiměřeném časovém horizontu a lidsky důstojným způsobem podat. Je na veřejné správě, zda ke splnění tohoto úkolu využije informační technologie, vícestupňovou proceduru posuzování žádostí, prvky náhodného výběru, nástroje ekonomické regulace (správní poplatky v citelné výši) anebo kombinaci některých z těchto či jiných nástrojů. Zvolené nástroje však musí být založeny na racionálních a férových pravidlech a umožňovat průběžnou i následnou kontrolu toho, že nejsou zneužívány či používány svévolně. Z aktuálního rozsudku NSS ze dne 26. 1. 2026, č. j. 6 Azs 165/2025-35 vyplynulo, že zastupitelské úřady mohou sami určit konkrétní způsob sjednání termínu k osobnímu podání žádosti, jejich pravidla ale musí být racionální a férová a nesmí vykazovat znaky svévole, kdy současně jsou povinny zajistit, aby žadatelé měli možnost žádost podat a termín jim byl v přiměřeném čase přidělen.*
34. Jak se podává ze shora rekapitulovaného skutkového stavu, žalobce podal žádost dne 1. 10. 2025, žalovaný mu dne 13. 10. toho roku sdělil, že byla momentálně naplněna kapacita konzulátu a že o termínu obnovy registrace bude informovat v nejbližší době. Jak již bylo výše zmíněno, žalobce nezpochybnil, že dne 13. 10. 2025 tato situace nastala, ani to, že žalovaný přistoupil k organizačním opatřením spočívajícím postupem podle shora citovaného ustanovení § 169f odst. 3 ZPC, konečně ani to, že žalovaný o „obnovení“ registrace k podání žádosti informoval na úřední desce a webových stránkách dne 6. 11. 2025.
35. Ustanovení § 169f odst. 3 ZPC žalovanému umožňuje, aby v případě, že počet objednávek ke sjednání termínu osobního podání žádosti (registrace) převyšil počet termínů daných kapacitou zastupitelského úřadu, mohly být objednávky ke sjednání termínu osobního podání žádosti vybrány způsobem založeným na náhodném prvku. Zákon tedy dává žalovanému prostor, aby na vzniklou situaci reagoval a technicky (opatřením) uspořádal vyřizování žádostí tak, aby byl schopen jejich přijímání zvládat. Judikatura současně dovodila, že se tak má stát v přiměřeném časovém horizontu a lidsky důstojným způsobem (rozsudek NSS č. j. 10 Azs 153/2016-52).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

36. Podle stanoviska soudu žalovaný těmto nárokům dostál. Dobu od podání žádosti, tj. od 1. 10. 2025, do obnovení provozu Generálního konzulátu v Drážďanech (dne 6. 11. 2025), tedy „rozhodné období“ soud nepovažuje za nepřiměřený časový horizont, neboť přijetí a realizace takového opatření (zavedení systému založeném na výběru objednávky ke sjednání termínu osobního podání žádosti na náhodném prvku) nepochybně vyžaduje určitý časový prostor spojený, včetně nutnosti informovat potenciální žadatele o této změně/důsledcích přijatého opatření.
37. Soud považuje postup žalovaného správního orgánu nejen souladný se zákonem (§ 169f odst. 3 ZPC) a zmíněnou judikaturou správních soudů, ale i se základními zásadami výkonu dobré správy dle správního řádu (§ 2 až 8). Žalovaný totiž dbal, aby zasahoval do práv žalobce jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu, a aby vyřizoval věc bez zbytečných průtahů. Uvedené se podává zejména z postupu žalovaného, který rychle reagoval na zjištění (žalobcem rovněž nezpochybněné), že byly v průběhu září 2025 obsazeny termíny pro podání žádostí až do ledna 2026 a bylo tedy zřejmé, že rostoucí poptávku nebude schopen uspokojit. Žalovaný proto přestal další termíny přidělovat a začal intenzivně pracovat na přechodu na nový systém přijetím již zmíněného opatření za využití náhodného prvku dle § 169f odst. 3 ZPC. O tomto svém postupu neopomněl včas informovat, ať již přímo daného žadatele (žalobce sdělením ze dne 13. 10. 2025) nebo oznámením znovuoobnovení registrace na svých webových stránkách a úřední desce (dne 6. 11. 2026).
38. Za tohoto stavu proto neobstojí tvrzení žalobce, že byl daný postup žalovaného v rozporu s čl. 36 Listiny, neboť mu žalovaný vyřízení žádosti umožnil svým aktivním přístupem a řešil přeplněnou kapacitu úřadu pro vyřizování žádostí, dělo se tak přitom v přiměřeném časovém horizontu a lidsky důstojným způsobem.
39. Otázkou přiměřené doby pro podání žádosti v obdobných případech se již zabýval Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací činnosti opakovaně, kdy připustil, že je zmocnění zastupitelských úřadů podmínit osobní podání žádosti předchozím objednáním opatřením organizačně technického charakteru. To ale musí zaručovat přístup podání za žádosti za podmínek, které budou předvídatelné pro běžného žadatele splnitelné a nebudou představovat faktickou překážku podání žádosti (již zmíněný rozsudek č. j. 1 Azs 43/2024-50, bod 35). Soud dále připomíná rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2019, č. j. 5 Azs 234/2018 - 43, bod 27, dle kterého *Otázkou přitom je, zda lze bez dalšího dobu jednoho měsíce, po kterou nebylo možné sjednat si termín pro osobní podání žádosti, považovat za nepřiměřenou ve smyslu rozsudku rozšířeného senátu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016-52, tj. zda může jít o odůvodněný případ ve smyslu § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Ve většině případů 5 Azs 234/2018 tomu tak skutečně nebude, tato doba je sama o sobě poměrně krátká na to, aby se výraznějším způsobem dotkla práv žadatelů.*
40. Soud neshledal důvodu nepoužít tyto judikатурní závěry i v nyní projednávané věci, neboť i zde činila rozhodná doba cca jeden měsíc, pročez takovou dobu soud nepovažuje za nepřiměřenou. Nelze také nevidět, že si žalovaný počínal předvídatelně, neboť v rádech dnů po podání žádosti žalobci sdělil, že jsou jeho kapacity naplněny a bude hledat způsob, jak tento nedostatek promptně odstranit s tím, že o tom bude žalobce (i ostatní žadatelé) včas informován. Opatření, které žalovaný přijal, vytvořilo pro běžného žadatele podmínky splnitelné, zákonem předvídatelné a přípustné. Zároveň dobu, po kterou žalobci nebylo umožněna registrace žádosti, nelze považovat s ohledem na její délku za „faktickou překážku Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

podání žádosti“, neboť žalovaný reagoval na nastalou situaci rychle, dospěl k řešení souladnému se zákonem a bez zbytečného odkladu informoval žalobce a ostatní žadatele o tom, že byl nežádoucí stav odstraněn.

41. Naplnění principu dobré zprávy soud spatřuje i ve skutečnosti, že žalovaný nevyužil nabízejícího se řešení přijímat žádosti bez pozastavení a vyčkat nové právní úpravy účinné od 1. 1. 2026, jak žalovaný popsal ve vyjádření k žalobě. Soud naopak vyzdvihuje postup žalovaného, který tuto „snadnou“ cestu nenásledoval.
42. Pro úplnost soud uvádí, že sdělení žalovaného o souběžném organizování voleb do zákonodárných sborů ČR pro občany v zahraničí považuje z jeho strany za snahu ozřejmit soudu a žalobci v plné šíři skutkový stav sdělením dalších skutkových okolností, které žalovaného v dané době tížily a za kterých musel hledat řešení přetížení dosavadního systému registrace žádostí, a tedy souladný s § 3 správního řádu, dle kterého *Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
43. S ohledem na shora uvedené soud neshledal relevantní ani výtku žalobce, že nebylo zřejmé, kdy a zda nastalá situace pomine a nebylo dopředu stanoveno, kdy dojde k obnovení činnosti konzulátu. Za podstatné soud považuje, že žalovaný žadatele o nastalé situaci informoval a včas přijal opatření předvídané zákonem a souladné s judikaturou správních soudů.
44. Vycházeje ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.) soud dospěl k závěru, že žalobce nebyl postupem žalovaného přímo (první podmínka) zkrácen na svých právech (druhá podmínka), a nebyl rozporný se zákonem a ani s žalobcem namítaným článkem 36 Listiny, tedy nebyl nezákonným zásahem. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
45. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný a žalovanému správnímu orgánu důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
46. K obdobným závěrům dospěl Městský soud v Praze také ve věci sp. Zn. 10 A 190/2025 a sp. Zn. 15 A 197/2025.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. března 2026

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.